

Música...

Enguany toca bufar espelmes. I per partida triple! Castellans apuntant al cel, dracs amb queixals de foc i un tramvia amb molta marxa us conviden als seus aniversaris.

“Quan acabem amb el Tramvia Blanc, farem animació geriàtrica”

Durant els preparatius de la Festa Major del 1986 els Blancs van adonar-se que mancava un espectacle infantil per arrodonir el programa. Uns quants vinculats a la colla —escoltes, monitors d'esplai i de colònies...— van posar fil a l'agulla i van empescar-se un momentani grup d'animació. Plegats van pujar d'alt de l'escenari per interpretar un repertori improvisat a partir d'un grapat d'aquelles cançons tradicionals que no moriran mai, amb el *Joan petit com balla* al capdavant. La intenció era “sortir a la Porxada en un acte més dels Blancs, cantar quatre cançonetes per als nens i ja estava”. Però d'això ja en fa quinze anys i, com veieu, encara n'estem parlant. Com se sol dir, l'èxit d'aquella modesta iniciativa va sorprendre la mateixa empresa. “Els nens no són gens hipòcrites. Si no els agrada el que fas, giren cua i se'n van. Són exigents a la seva manera, en el sentit que sovint no volen grans muntatges. Caiem massa en el parany que se'ls han de fer súper mogudes i no és així”.

Després d'aquell debut sense pretensions, el grup és reclamat aquí i allà. Davant la necessitat de disposar d'un nom i en una entrevista als estudis del que aleshores era Ràdio Granollers, en Xavi Vilà els va batejar “de la manera més tonta”.

Al 1996 el grup festeja el desè aniversari amb l'edició del primer disc compacte, *Tramviatge*. De nou la sorpresa és majúscula perquè aquest treball autoeditat i amb una distribució basada en el boca-orella ha esdevingut un petit fenomen de vendes de llarg recorregut. “Fa set o vuit anys que anem al Casino amb El Petit Tramvia i cada any encara venem uns deu compactes”.

A partir d'aquest instant es plantegen la possibilitat d'oferir espectacles concebuts com a tals. És així com neixen l'inspiradíssim *Mal de ceba* —“musicalment està molt bé, és

com una òpera rock”—, *El Mercat o Fira't*, plasmat en un disc que representa un projecte més meditat, amb temes creats expressament. I ara ja es plantegen anar pel tercer, que volen enregistrar durant la tardor de l'any vinent.

El Tramvia Blanc ha anat circulant, com un projecte en què el més important és la continuïtat. “Sempre ha estat un constant anar i venir. És una formació viva, en el sentit que si un de nosaltres no pot venir, el Tramvia continua tocant, no passa res. Tots els músics tenim substituïts. I el fet que un hagi plegat no ha suposat mai haver de desfer el grup, tot i que seria difícil reemplaçar persones com el Martí o el Toni”.

EL TRAMVIA BLANC

El grup és com una gran família que ha anat incorporant nòvies, dones i marits... i ara també fills. Amb unes cinquanta o seixanta parades al llarg de l'any —“comptant que ningú s'hi dedica professionalment, son moltes actuacions”—, ben poques formacions poden dir que han durat tant de temps. El secret d'aquesta longevitat ha estat mantenir una certa vocació amateur. “Suposo que de fórmula no n'hi ha cap. Ens ho passem molt bé, això és indispensable. Ningú va a guanyar-s'hi la vida i, a part de tocar, també ens permet discutir sobre el Barça o sobre la feina” ■

15 ANYS!

“Aquest any volem donar protagonisme al Drac Petit i la seva colla”

Ara sembla impossible de creure, però el bestiari de la Festa Major no sempre ha estat encapçalat per un drac de queixals flamejants. La creació d'aquesta figura emblemàtica era, doncs, una necessitat. “El Drac va néixer fa onze anys a la Trobada de diables de Catalunya, per celebrar els deu anys dels Diables de Granollers. Era una idea que el Paco Cruz tenia al cap des de feia temps. Tots nosaltres venim de Diables i el que realment volíem era un gos de tres caps, un cançerber, el protector i defensor del portal de l'infern”.

Des d'aleshores, el Drac s'ha revelat com un important element de cohesió. “Crec que és una de les coses que està lligant més, als petits els encanta. La vintena de nanos que han entrat a la colla jove han nascut amb el Drac, l'han vist

tota la vida i per ells és una cosa de sempre”. La colla s'ha convertit en un bon mitjà per superar el relleu generacional, una manera que els Diables més veterans continuïn vinculats al món del foc, però sense la pressió d'estar en primera línia. Aquest és un any de transició per a la colla, perquè ja han plantat la llavor de la renovació. “Aquest any hi haurà un canvi important. Fins ara érem els vint que portem el Drac i els cinc músics, i prou. Ara estem canviant els estatuts i la filosofia, en el sentit que tothom que vulgui estar amb el Drac és de la colla, el porti o no”.

Neix d'aquesta manera una figura semblant a la que han instaurat els Xics de Granollers amb la

CATALA LEGS
SOBRES
L'ARTELES
PAPERCONTI
GR
EAPSES

VILA
impressor, s.l.

Iliri, 46 • 08400 granollers
tel. 93 870 02 02 • fax 93 870 04 37

Del 27 d'agost
a l'1 de setembre

C/ Alfons IV, 69 - Granollers - 93 870 29 29

Tast
de Festa
Major

“Recuperem el gust
per la conversa”

Ca n'elobre

EL REI DELS
BARAMELS

Donem suport a la Festa Major

PLAÇA PORXADA, 3 - GRANOLLERS
Tel. mòbil 616 43 94 94